Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det utfärdas en lag om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav. Genom lagen ersätts och kompletteras de grundläggande förpliktelser som tidigare ingick i lagen om skydd i arbete och som gäller tillverkare och importörer av maskiner, arbetsredskap eller andra tekniska anordningar och dem som släpper ut dessa på marknaden eller överlåter dem för användning, samt som rör en anordningens överensstämmelse med gällande krav. Det föreslås att bestämmelserna i lagen också skall gälla personlig skyddsutrustning. Närmare bestämmelser om överensstämmelsen med kraven och det därtill anknutna förfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Avsikten är att tillämpliga direktiv i gemenskapslagstiftningen vid behov delvis skall kunna genomföras genom de förordningar som statsrådet utfärdar med stöd av denna lag. Det föreslås att bestämmelserna skall gälla såväl den nationella regleringen av genomförandet av gemenskapslagstiftningen som den nationella regleringen av tekniska anordningar i arbetet. Bestämmelserna gäller primärt anordningar som för första gången släpps ut på marknaden och överlåts för användning i Finland, men delvis också vidareöverlåtelse av anordningar som tagits i bruk.

I propositionen ingår ett förslag till ändring av 4 § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden och ändring av 47 kap. 1 och 8 § i strafflagen så, att bestämmelserna i fråga om tillsyn och straff motsvarar den praxis som gäll de tidigare.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Arbetarskyddslagen

För att avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skulle kunna verkställas gjordes år 1993 ändringar i den då gällande lagen om skydd i arbete (299/1958) i fråga om tillverkare, importörer, försäljare och andra överlåtare av maskiner, redskap eller andra tekniska anordningar. Bestämmelserna utvidgades till att utöver skyddet av arbetstagare också gälla maskinsäkerheten i vidare bemärkelse, så att man med stöd av bestämmelserna kunde genomföra rådets direktiv 89/392/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om maskiner, nedan maskindirektivet, och rådets direktiv 89/686/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning, nedan skyddsutrustningsdirektivet. Maskindirektivet genomfördes genom statsrådets beslut om säkerhetsföreskrifter för maskiner (1314/1994) och direktivet om personlig skyddsutrustning genom statsrådets beslut om personlig skyddsutrustning (1406/1993). Direktiven om jordbruks- eller skogsbruksstraktorers överensstämmelse med kraven har genomförts genom beslut av statsrådet. Den gällande författningen är statsrådets förordning om EG-typgodkännande av traktorer (716/2001). Sedermera har statsrådet även utfärdat en förordning om linbaneanläggningar för persontransporter (253/2002), genom vilken parlamentets och rådets direktiv med samma namn 2000/9/EG genomfördes, ned-

an direktivet om linbanor av enlinetyp.

Den 17 juni 2002 godkände riksdagen regeringens proposition med förslag till lag om skydd i arbete och till vissa lagar som har samband med den (RP 59/2002 rd). Den nya arbetarskyddslag som trädde i kraft den 1 januari 2003 (738/2002) ersätter lagen av år 1958, dock så att lagen inte längre innehåller skyldigheter för den som tillverkar och överlåter produkter. Enligt lagens ikraftträdelsebestämmelse i 68 § tillämpas den upphävda lagens 40 § 1—3 mom. dock fortfarande, tills något annat bestäms särskilt. Enligt momenten skall en tillverkare, importör eller försäljare av en maskin, ett redskap eller någon annan teknisk anordning samt den som för ut en sådan anordning på marknaden eller överlämnar den till någon annan för begagnande se till att

1) anordningen, då den här i landet förs ut på marknaden eller överlämnas för begagnande, inte medför fara eller ohälsa, när den används för avsett ändamål,

2) anordningen är planerad, tillverkad och vid behov kontrollerad i enlighet med vad som särskilt stadgats eller bestämts om den, och

3) anordningen har de skyddsanordningar som behövs vid sedvanlig användning samt åtföljs av behövliga märkningar och annan utredning över att anordningen uppfyller kraven.

Med anordningen skall levereras behövliga anvisningar om hur den skall monteras, användas och underhållas. Anvisningarna skall vid behov innehålla instruktioner om rengöring, sedvanliga reparationer och regleringar samt om åtgärder vid sedvanliga störningar. Dessa arbeten skall beaktas även då behovet av skyddsanordningar övervägs.

Anordningen får ställas ut, även om den inte uppfyller ovan i denna paragraf uppställda krav, förutsatt att det genom en tydlig påskrift anges att den inte uppfyller kraven och att den inte får överlämnas till annan för begagnande innan den uppfyller kraven. Det skall dessutom ses till att anordningen kan demonstreras på ett säkert sätt.

Till säkerheten i fråga om anordningar hänför sig också bestämmelsen i 40 a § i den gamla lagen om skydd i arbete. Bestämmelsen anger att om i en maskin eller anordning som permanent del ingår en farlig kemikalie, skall maskinen eller anordningen märkas med ämnets namn samt, med tanke på användningen och olyckssituationer, förses med en behövlig märkning om ämnets farlighet. Med maskinen eller anordningen skall levereras behövliga bruks- och säkerhetsanvisningar om kemikalien.

Direktiven har genomförts med stöd av den bestämmelse om bemyndigande som ingår i 47 § 1 mom. i den gamla lagen om skydd i arbete. Enligt detta bemyndigande meddelar statsrådet vid behov närmare föreskrifter om verkställigheten av denna lag samt om konstaterande av att kraven uppfylls.

De ifrågavarande direktiven och de nationella författningar som utfärdats för genomförandet av dessa gäller i första hand tillverkaren eller den företrädare som tillverkaren befullmäktigat på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I EG-direktiven betraktas som tillverkare även en person som monterar en maskin eller teknisk anordning, t.ex. en sammansatt installation, utifrån anordningar av olika ursprung eller som tillverkar en sådan för egen användning. Tillverkaren skall planera och konstruera maskinen enligt gällande krav, utarbeta bruksanvisningar och teknisk dokumentation och vid behov typgranska maskinen vid ett behörigt anmält organ. Efter detta undertecknar tillverkaren en försäkran om överenstämmelse med kraven och förser maskinen med CE-märkning innan den släpps ut på marknaden. Vissa maskiner, t.ex. träbearbetningsmaskiner, motorsågar, pressar inom metallbranschen, sophämtningsbilar samt skyliftar skall typgranskas ifall dessa inte har tillverkats enligt en harmoniserad standard. Härvid räcker det att tillverkaren sänder den tekniska dokumentationen till ett anmält organ för förvaring eller kontroll.

En tillverkare av personlig skyddsutrustning ansvarar på motsvarande sätt för att utrustningen är planerad, tillverkad, kontrollerad och märkt enligt gällande krav och att nödvändiga anvisningar och teknisk dokumentation följer med utrustningen. Åtgärderna för säkerställande av att utrustningen är säker och håller jämn kvalitet varierar enligt hur allvarliga de faror som bekämpas är. Det förutsätts att de flesta utrustningar typgrans-

kas och att utrustning som skyddar mot allvarliga faror även uppvisar jämn kvalitet i produktionen. Ett anmält organ utför typkontrollen. Jämn kvalitet hos utrustningen säkras med hjälp av ett godkänt kvalitetssystem eller ett särskilt kontrollförfarande.

Vid planeringen och konstruktionen en maskin eller en personlig skyddsutrustning kan tillverkaren till sin hjälp använda harmoniserade europeiska standarder. Produkter som tillverkats enligt dessa antas uppfylla de centrala säkerhetskraven (förutsatt överensstämmelse). De europeiska standarderna fastställs i Finland till nationella standarder med beteckningen SFS-EN.

De anmälda organen bedömer huruvida de produkter som typgranskas överensstämmer med kraven. Med anmält organ avses i Finland en sådan inrättning som Mätteknikcentralen har bedömt vara behörig att utföra EG-typkontroller och som det behöriga ministeriet har anmält till kommissionen med tanke på uppgiften. Typkontrollen kan dock utföras vid vilket anmält organ som helst inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller vid ett anmält organ som EES har godkänt.

Enligt de bestämmelser i den gamla lagen om skydd i arbete som fortsatt att gälla är förutom tillverkaren även alla de som deltar i att föra ut en maskin eller skyddsutrustning på den finska marknaden eller överlämna dem för begagnande ansvariga för att dessa överensstämmer med kraven. Deras skyldighet är att säkerställa att produkten överensstämmer med kraven innan den vidareöverlåts. Om någon försummat sin skyldighet innebär detta inte att skyldigheten för de andra inskränks eller avlägsnas.

Inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avtalats om fri rörlighet för varor över de inre gränserna. De krav som gäller produkter harmoniseras i samtliga länder på det ekonomiska samarbetsområdet. Detta sker genom att gemenskapslagstiftningen utvecklas och standarderna gällande produktsäkerheten harmoniseras.

Även om kraven inte harmoniserats är principen att en produkt som tagits i lagligt bruk i en medlemsstat bör godkännas för användning också i andra medlemsstater. Föreskrifterna gäller också produkter som förs in på det ekonomiska samarbetsområdet från annat håll och som gränskontrolleras på gränsen till det ekonomiska samarbetsområdet. Medlemsstaternas interna kontroll innebär att produkterna på marknaden kontrolleras i ett medlemsland.

Maskindirektivet, direktivet om personlig skyddsutrustning och direktivet om linbaneanläggningar reglerar som sådana utöver skyldigheterna för tillverkare inte skyldigheterna för andra som deltar i överlåtelsekedjan.

De nationella bestämmelserna får inte utgöra hinder för den fria rörligheten för varor. I de direktiv som överensstämmer med det nya tillvägagångssättet är importören främst den som från ett tredjeland tar in en produkt på gemenskapsmarknaden. Denna kan vara en fysisk person eller en juridisk person som är etablerad i gemenskapen. En sådan person skall kunna tillställa tillsynsmyndigheten uppgifter om produkten ifall tillverkaren inte är etablerad i gemenskapen eller om tillverkaren inte har en befullmäktigad representant i gemenskapen. Om importören verkar i tillverkarens namn skall importören uttryckligen befullmäktigas för detta.

De med det nya tillvägagångssättet överensstämmande direktiven innehåller centrala säkerhetskrav. De tekniska detaljerna anges i de harmoniserade europeiska standarderna. En produkt som tillverkats enligt dessa anses uppfylla kraven.

Det finns ca 25 sådana direktiv som i detta sammanhang avses överensstämma med det nya tillvägagångssättet. Dessa har i Finland genomförts genom förordning eller beslut av statsrådet eller ett ministerium. I syfte att genomföra dessa direktiv har statsrådet med stöd av arbetarskyddslagen utfärdat beslut om personlig skyddsutrustning och om säkerhetsföreskrifter för maskiner samt en förordning om linbanor av enlinetyp för persontransporter. Statsrådet har med stöd av arbetarskyddslagen dessutom utfärdat en förordning om EG-typgodkännande av traktorer, genom vilken tillämpliga direktiv enligt det gamla förfarandet har genomförts.

Gällande tillämpningen av 40 § i lagen om skydd i arbete har statsrådet dessutom utfärdat beslut om byggnadshissar som användes vid persontransporter och om besiktning av

dem (982/1980), angående tillämpningen av lagen om skydd i arbete på hängställningar och på kontrollen av dem (769/1982), om laseranläggningar och besiktning av dem (472/1985), om högfrekvensapparater och besiktning av dem (473/1985) och om tillämpning av lagen om skydd i arbete på bultpistoler och på besiktning av dem (862/1997). Sådana säkerhetskrav på anordningar som avses i detta sammanhang ingår delvis dessutom i statsrådets beslut innefattande ordningsregler för lastning och lossning av fartyg (915/1985) och i vissa andra gamla författningar. Utfärdandet av dessa säkerhetskrav på anordningar hör tills vidare till den nationella lagstiftningskompetensen.

Övrig lagstiftning

Iakttagandet av arbetarskyddslagen och författningar som utfärdats med stöd av den övervakas av arbetarskyddsmyndigheterna. I lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973) föreskrivs om tillsynsförfarandet och om tillgängliga tvångsmedel. I tillsynen över produktsäkerheten (marknadsövervakningen) kan användas administrativa tvångsmedel, genom vilka man strävar efter att förhindra sådan marknadsföring av produkter som strider mot bestämmelserna och avföra eller åtgärda de produkter som inte överensstämmer med kraven men som redan kommit ut på marknaden eller som i övrigt är farliga. Behövliga åtgärder kan riktas mot tillverkaren, importören, försäljaren eller en annan överlåtare av produkten. I 47 kap. 1 § i strafflagen föreskrivs om arbetarskyddsbrott. I 49 § i den gamla lagen om skydd i arbete föreskrevs om arbetarskyddsförseelser. När den gamla lagen om skydd i arbete gäller kan förutom arbetsgivaren och en företrädare för denna också en tillverkare, importör, försäljare eller annan överlåtare av en produkt göra sig skyldig till arbetarskyddsbrott och arbetarskyddsförseelser. Arbetarskyddsmyndigheterna har rätt att för tillsynen få nödvändiga uppgifter av arbetsgivaren och också allmänt av andra som är föremål för tillsynen. Detta är nödvändigt med tanke på tillsynen. Eftersom den nya arbetarskyddslagen inte reglerar skyldigheterna för varken tillverkaren eller överlåtaren av en produkt är det den föreslagna lagen som skall föreskriva om de straffpåföljder och den rätt till uppgifter som gäller tillverkare och överlåtare.

Genom regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av vissa av strafflagens bestämmelser om ekonomiska brott och av vissa lagar som har samband med dem (RP 53/2002 rd) föreslogs att det till 47 kap. i strafflagen skulle fogas en ny 9 §, enligt vilken på arbetarskyddsbrott tillämpas vad som bestäms om straffansvar för juridiska personer. Lagen trädde i kraft den 1 april 2003 (61/2003). Grunden till bestämmelsen var arbetarskyddsbrott sådana de definierades innan den ändring av lagen som trädde i kraft den 1 januari 2003. Den motivering som i det sammanhanget föreslogs beträffande utfärdandet av samfundsbot som påföljd även vid arbetarskyddsbrott är också tillämplig på brott som begåtts i den verksamhet som bedrivs av en tillverkare eller importör av en teknisk anordning eller av någon annan som släpper ut en anordning på marknaden eller överlåter en sådan för användning.

Lagstiftningen i vissa andra länder

I Sveriges arbetsmiljölag (1977:1160) finns också bestämmelser om skyldigheterna för tillverkare och andra överlåtare av en teknisk anordning. Likaså i Norges lag gällande arbetsskyddet och arbetslivet (Lov om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. LOV 1977-02-04 nr 04) åläggs tillverkare, leverantörer och importörer av tekniska anordningar vissa skyldigheter. I Danmark föreskriver den lag som gäller arbetarskyddet (Lov om arbejdsmiljø, lovbekendtgørelse nr. 784 af oktober 1999) om skyldigheterna för tillverkare och andra överlåtare av tekniska anordningar. I t.ex. Belgien finns särskilda lagar om utsläppande av maskiner och anordningar på marknaden.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Vid beredningen av den nya arbetarskyddslagen utgick man från att det skulle stiftas en separat lag om tillverkares och överlåtares

förpliktelser och som skulle inkludera bl.a. bestämmelserna i 40 § i den dåvarande lagen om skydd i arbete gällande skyldigheterna för tillverkare, importörer, försäljare eller andra överlåtare av maskiner, redskap eller andra tekniska anordningar. Täckande bestämmelser om farliga ämnen och kemikalier ingår i dagens läge i kemikalielagstiftningen. Avsikten är att separat i lag föreskriva förutom om säkerhetskraven på ifrågavarande produkter också om skyldigheterna för tillverkare och överlåtare samt om produkttillsynen. Avsikten är att bibehålla säkerhetsnivån enligt den nuvarande arbetarskyddslagen (RP 59/2002 rd, s. 58).

Kommissionen för revidering av lagen om skydd i arbete hade med tanke på den fortsatta beredningen utifrån detta utformat tre vägledande paragrafer som skildrar den nuvarande lagstiftningens innehåll. (Kommittébetänkande 2001:13).

Den föreslagna lagen innehåller krav som gäller tillverkare, importörer, försäljare och andra överlåtare, i synnerhet beträffande hur väl maskiner, redskap och tekniska anordningar avsedda för arbetsbruk överensstämmer med gällande krav; krav som skall förhindra risker för olycksfall och hälsoolägenheter. Det föreslås att lagen skall täcka det område av säkerheten beträffande maskiner och anordningar om vilket bestäms i 40 § i arbetarskyddslagen.

Det föreslås att lagen för det första skall innehålla grundläggande bestämmelser om de anordningar som omfattas av gemenskapslagstiftningen (maskindirektivet, direktivet om personlig skyddsutrustning, direktivet om linbanor av enlinetyp och traktordirektiven) och för det andra bestämmelser om anordningar i arbetsbruk som ingår i den nationella regleringen (bultpistoler, laseranläggningar, högfrekvensapparater, byggnadshissar, hängställningar, vissa sprängningsanordningar) och arbetsredskap.

De tekniska anordningar som omfattas av gemenskapslagstiftningen har inte avgränsats enbart för arbetsbruk. Maskindirektivet, direktivet om personlig skyddsutrustning, direktivet om linbanor av enlinetyp och traktordirektiven innehåller frågor som hänför sig till såväl arbetarskyddet som miljövården, djurskyddet och trafiksäkerheten. Den föreslagna lagen skall också till denna del tillämpas på genomförandet av gemenskapslagstiftningen, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag.

3. Propositionens verkningar

Propositionen förpliktar tillverkare, importörer, försäljare och andra överlåtare.

Propositionen inverkar framför allt på säkerheten beträffande de tekniska anordningar som används i arbete och därigenom på parterna i arbetslivet. Propositionen inverkar delvis också på andra individers ställning. De maskiner och den personliga skyddsutrustning som omfattas av gemenskapslagstiftningen gäller förutom arbetslivet även annan användning. Verkningarna i fråga om individers ställning är dock till alla delar så små att de detaljerade kraven framkommer av de statsrådsbeslut och statsrådsförordningar som i huvudsak utgör gällande lagstiftning. De föreslagna bestämmelserna om bemyndigande har avgränsats på ett sätt som motsvarar det nuvarande förfarandet.

Med beaktande av den föreslagna lagens syfte har man strävat efter att göra lagen så neutral som möjligt när det gäller dess kostnadseffekter. Genom förslaget stärks förutom det grundläggande regelverk som ingår i den bemyndigande lagen även den rådande myndighetspraxisen och de rådande förfaringssätten. Det bedöms att den föreslagna lagen därmed inte har nya kostnadseffekter, åtminstone inte några väsentliga sådana. Därför har propositionen inte heller några väsentliga verkningar i fråga om organisation eller personal.

De föreslagna bestämmelserna gäller anordningar som allmänt är avsedda för marknaden eller för användning. De är neutrala i fråga om könskonsekvenser. Propositionen innehåller inte heller i övrigt några särskilda skillnader när det gäller kvinnor och män.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och hälsoministeriet i samarbete med de centrala centralorganisationerna på arbetsmarknaden. Kommissionen har på ett sätt som överensstämmer med direktiv 98/34/EG informerats

om författningsförslaget.

Justitieministeriet, inrikesministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, handels- och industriministeriet och miljöministeriet har ombetts avge utlåtanden om lagförslaget. Kommissionens och ministeriernas utlåtanden har tagits i beaktande i propositionen. Lagförslaget har behandlats och godkänts av delegationen för beredning av arbetarskyddsbestämmelser. I delegationen finns representanter för social- och hälsovårdsministeriet, arbetarskyddets distriktsförvaltning, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Tjänstemannacentralorganisationen STTK, Servicearbetsgivarna, Företagarna i Finland, Institutet för arbetshygien, Tekniska Handelsförbundet, Maataloustuottajain Keskusliitto MTK, AKAVA, Kommunala arbetsmarknadsverket och Statens arbetsmarknadsverk.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav

1 §. *Lagens syfte*. Det föreslås att lagen skall innehålla en bestämmelse som fastställer lagens syfte. Enligt lagförslaget är lagens syfte att säkerställa att användningen av en teknisk anordning eller personlig skyddsutrustning inte orsakar risk för olycksfall eller insjuknande vare sig i arbete eller i annan sådan ändamålsenlig användning som tillverkaren avser. Syftet med lagen är också att säkerställa att tekniska anordningar planerats, tillverkats, märkts och utrustats på vederbörligt sätt med tanke på användningsändamålet och marknadsföringen. En anordning som uppfyller de grundläggande kraven i lagen kan utan ingripande av myndigheterna släppas ut på marknaden och överlåtas för användning. I bestämmelsen fastställs inga uttryckliga förpliktelser för vissa bestämda påverkare eller myndigheter. Den skall uppfattas som en bestämmelse som allmänt styr verksamheten och myndighetsförfarandet. Det faktum att den föreslagna lagen i första hand gäller anordningar avsedda för arbetslivet skildras förutom genom formuleringen också genom en sådan bestämmelse om syftet som liknar den som ingår i arbetarskyddslagen.

2 §. *Tillämpningsområde.* I paragrafen definieras lagens tillämpningsområde i sak. Det föreslås att lagen, på samma sätt som det som föreskrivs i den gamla lagen om skydd i arbete, skall tillämpas på tillverkare, importörer, säljare och dem som överlåter tekniska anordningar för annan användning eller släpper ut dessa på marknaden. Tillverkaren ansvarar också för planeringen av den tekniska anordningen. Om en utomstående projekterares skyldigheter i fråga om en teknisk anordning som skall användas i arbete gäller det som föreskrivs i 57 § i arbetarskyddslagen. Det föreslås att kraven i lagen skall tillämpas på de tekniska anordningar som kommer ut på marknaden och tas i bruk i Finland. Med tekniska anordningar avses i första hand maskiner, sammansatta installationer och säkerhetskomponenter, vilka i allmänhet gemensamt benämns maskiner. Tekniska anordningar är enligt lagen också personliga skyddsutrustningar och kombinationer av dessa, vilka gemensamt benämns personlig skyddsutrustning.

Med maskiner avses maskiner och andra anordningar som hör till tillämpningsområdet för rådets maskindirektiv 98/37/EG, linbaneanläggningar för persontransporter på vilka tillämpas Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/9/EG, jordbruks- eller skogsbrukstraktorer på vilka tillämpas rådets direktiv 74/150/EEG och andra sådana för arbete avsedda helheter bestående av sammanfogade komponenter som används med annat än muskelstyrka, och där åtminstone en del är rörlig.

Med personlig skyddsutrustning avses sådan personlig skyddsutrustning på vilken tillämpas rådets direktiv 89/686/EEG om personlig skyddsutrustning och annan personlig skyddsutrustning eller kombinationer av dessa som planerats för att skydda en person från hotande hälso- eller säkerhetsrisker eller olägenheter i arbetet.

I genomförandet av direktiven inverkar den föreslagna lagen också på den överlåtelse som sker utanför arbetslivet. De tekniska anordningar som ingår i den nationella författningskompetensen begränsar sig däremot till arbetsbruk. Det föreslås att en allmän förutsättning för tillämpning skall vara att anordningen i främsta hand är avsedd för arbetsbruk.

Med arbetsredskap och tekniska anordningar för arbetsbruk avses samma begrepp som i 40 § i den gamla lagen om skydd i arbete. I arbetsrådets utlåtanden anses t.ex. ställningar som byggts för målningsarbeten (AR 977) och sådana takstegar för egnahemshus som är byggda av metallrör (AR 1144) vara tekniska anordningar. Tillverkaren av en teknisk anordning, överlåtaren av en teknisk anordning och utsläppandet av en teknisk anordning på marknaden avser samma sak som i den gamla lagen om skydd i arbete och de beslut statsrådet utfärdat med

stöd av den.

När det gäller anordningar som omfattas av gemenskapslagstiftningen betraktas som tillverkare förutom den egentliga tillverkaren även den företrädare som tillverkaren befullmäktigat på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Med tillverkare avses även en person som monterar en anordning, t.ex. sammansatta installationer, utifrån anordningar av olika ursprung eller som tillverkar en sådan för egen användning. Med överlåtare avses en importör, försäljare eller en person som för in en teknisk anordning i Finland eller överlåter en sådan för användning i Finland. Med utsläppande på marknaden eller överlåtande för användning avses att en teknisk anordning som omfattas av gemenskapslagstiftningen för första gången släpps ut på marknaden eller överlåts för användning på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och att en annan teknisk anordning för första gången eller på nytt släpps ut på den finska marknaden eller överlåts för användning i Finland.

3 §. *Förhållande till annan lagstiftning.* I paragrafen föreskrivs om lagens förhållande till annan lagstiftning. Det föreslås att den föreslagna lagen i väsentlig utsträckning skall vara en allmän lag när det gäller de grundläggande bestämmelserna om tekniska anordningar som är avsedda för arbetsbruk. Lagen tillämpas därmed alltid när det inte i annan lag föreskrivs om en fråga som hör till lagens tillämpningsområde. Lagen kan också tillämpas när frågan om en teknisk anordnings överensstämmelse med gällande krav i det väsentliga bestäms på andra grunder än arbetarskyddsgrunder.

Enligt t.ex. 30 § i fordonslagen (1090/2002) är rådets direktiv 74/150/EEG gällande jordbruks- eller skogsbrukstraktorer ett av tre direktiv för typgodkännande av fordon. På traktorer som används i trafiken tillämpas kommunikationsministeriets förordning om traktorers, motorredskaps, terrängfordons, till dem hörande släpvagnars samt släpanordningars konstruktion och utrustning (1251/2002). Den föreslagna lagen skall därmed endast tillämpas till den del det gäller annat än användningen av traktorer i vägtrafiken. I enlighet med den i fordonslagen fastställda uppgiftsfördelningen mellan ministerierna är social- och hälsovårdsministeriet tills vidare godkännandemyndighet för EG-typgodkännande av traktorer.

4 §. *Tillverkarens allmänna ombesörjningsskyldighet.* Den tekniska anordningen skall planeras och konstrueras så att den i avsedd användning inte orsakar risk för olycksfall eller men för hälsan när det gäller användaren eller någon annan som anordningen kan ha följder för. Även beaktandet av miljön i syfte att skydda mot hälso- och egendomsrisker kan höra till kraven på planeringen. I t.ex. maskindirektivet och direktivet om personlig skyddsutrustning finns bestämmelser för beaktandet av miljöns säkerhet och den allmänna säkerheten (husdjur och egendom). Anordningen bör till alla delar vara ofarlig. I planeringen av anordningen blir man därmed tvungen att, beroende på situationen, utöver risken för olycksfall även beakta t.ex. farlig strålning, elfaror, olägenheter eller faror av kemiska eller andra ämnen eller faror orsakade av tryckförhållanden.

Tillverkaren bör vara medveten om anordningens överensstämmelse med gällande krav. Nödvändiga kontroller bör vid behov göras för att reda ut saken.

Man bör sträva efter att eliminera riskfaktorerna genom att planera anordningen på ett säkert sätt. Om alla riskfaktorer inte kan elimineras används skydd, säkerhetsanordningar och andra säkerhetstekniska lösningar för bekämpandet av dessa riskfaktorer. För att anordningen skall kunna användas på ett säkert sätt meddelas om eventuellt kvarvarande risker, om personlig skyddsutrustning och om behovet av instruering. De kvarvarande riskerna utreds och i syfte att avvärja risker och olägenheter presenteras nödvändiga åtgärder i allmänhet i de behövliga bruksanvisningar om vilka det föreskrivs i 5 §.

Förpliktelserna gäller i första hand tillverkaren. I EU-direktiven ingår bestämmelser om vissa tekniska anordningar. Härvid betraktas som tillverkare även en företrädare för tillverkaren på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det föreslås att närmare bestämmelser skall utfärdas om de frågor som tillverkarens ombesörjningsskyldighet omfattar och som anknyter till innehållet beträffande den tekniska anordningens överensstämmelse med

gällande krav och påvisandet av överensstämmelse. I bestämmelsen formuleras de frågor som är viktiga med tanke på säkerheten och hälsan och beträffande vilka närmare bestämmelser kan utfärdas. Området för bestämmelsen om bemyndigande motsvarar det som med stöd av 47 § i den gamla lagen om skydd i arbete har föreskrivits i statsrådets beslut och förordningar. Med tanke på genomförandet av gemenskapslagstiftningen gäller, med stöd av 47 § i lagen om skydd i arbete, statsrådets beslut om personlig skyddsutrustning och statsrådets beslut om säkerhetsföreskrifter för maskiner samt statsrådets förordning om linbanor av enlinetyp för persontransporter och statsrådets förordning om EG-typgodkännande av traktorer. Med stöd av lagen om skydd i arbete gäller dessutom fortfarande de beslut som gäller tillverkare och som statsrådet utfärdat om byggnadshissar och om besiktning av dem, angående tillämpningen av lagen om skydd i arbete på hängställningar och på kontrollen av dem, om laseranläggningar och besiktning av dem, om högfrekvensapparater och besiktning av dem och om tillämpning av lagen om skydd i arbete på bultpistoler och på besiktning av dem. Dessutom innehåller statsrådets beslut innefattande ordningsregler för lastning och lossning av fartyg (915/1985) sådana säkerhetskrav på anordningar som gäller tillverkare. Syftet är att modernisera ordningsreglerna genom en med stöd av arbetarskyddslagen utfärdad förordning, varvid de bestämmelser som gäller tillverkare slopas.

Den föreslagna bestämmelsen om tillverkarens allmänna ombesörjningsskyldighet motsvarar 40 § 1—3 mom. i den gamla lagen om skydd i arbete. I den föreslagna bestämmelsen har man strävat efter att klarare och mer avgränsat definiera endast de frågor som man avser utfärda närmare bestämmelser om genom förordning av statsrådet. Man har inte för avsikt att ange nya materiella krav.

5 §. *Påvisande av överensstämmelse med kraven*. Med beaktande av det planerade användningsändamålet skall tillverkaren utreda och identifiera de olägenhets- och riskfaktorer som anordningen orsakar och bedöma deras betydelse för arbetstagarnas hälsa och säkerhet och vid behov också för miljöns säkerhet och säkerheten för egendom. Om riskerna inte kan elimineras i planeringsskedet skall tillverkaren i enlighet med de principer som anges i 4 § i övrigt se till att anordningen uppfyller säkerhetskraven. Tillverkaren skall vid behov kunna påvisa att planeringen och tillverkningen av anordningen har skett i enlighet med den allmänna ombesörjningsskyldigheten. Med särskilt farliga tekniska anordningar avses t.ex. skyliftar, bearbetningsmaskiner och motorsågar. En sakkunniginrättning skall säkra att dessa överensstämmer med kraven. Med allvarlig fara avses livsfara eller faror som allvarligt eller permanent skadar hälsan. Det förutsätts att ett anmält organ typgranskat eller på annat sätt kvalitetssäkrat allmänt komplicerade anordningar som är avsedda att skydda från dylika faror. Med ett sakkunnigorgan förstås sådant anmält organ som avses i gemenskapslagstiftningen eller annat godkänt kontrollorgan. Om social- och hälsovårdsministeriets rätt att godkänna ett kontrollorgan att utföra uppgifter som anknyter till säkerställandet av att produkter överensstämmer med kraven bestäms i 2 a § lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (1162/1999).

Med anordningen skall levereras behövliga anvisningar med tanke på montering, användning, underhåll och besiktning. Vid behov skall anvisningarna redogöra för ändamålsenliga förfaringssätt, t.ex. rengöring, nedmontering och förstörelse av anordningen. Anvisningarna motsvarar till innehållet 40 § i den gamla lagen om skydd i arbete. Att anvisningarna är ändamålsenliga avser att de författats på ett användarvänligt språk och också i övrigt är förståeliga. När det gäller en maskin som omfattas av gemenskapslagstiftningen skall tillverkaren sammanställa anvisningarna på åtminstone något officiellt språk i en stat på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och när det gäller skyddsutrustning på språket i det land som skyddsutrustningen är avsedd för. Varje maskin skall när den tas i bruk i Finland vara försedd med en översättning till finska och svenska. Om tillverkaren inte har sammanställt finsk- och svenskspråkiga anvisningar är den som överlåter den tekniska anordningen i Finland särskilt ålagd att översätta eller sammanställa

anvisningarna. Bestämmelser om detta finns i 8 §.

Enligt lagförslaget skall anordningen med tanke på identifieringen märkas på behövligt sätt, ifall den inte i övrigt kan identifieras t.ex. utgående från den tekniska dokumentationen eller annars är känd. Enligt gemenskapslagstiftningen förutsätter identifieringen av en maskin att den försetts med en permanent och lättläslig påskrift med tillverkarens namn och adress, serie- eller typbeteckning, eventuellt serienummer samt tillverkningsår. När det gäller skyddsutrustningen kan identifikationsmärkning enligt gemenskapslagstiftningen i huvudsak krävas endast när produkten tillverkats enligt en harmoniserad standard och standarden förutsätter märkning. Den påskrift som avses när det gäller påvisandet av anordningens överensstämmelse med gällande krav är en sådan EG-märkning som förutsätts i gemenskapslagstiftningen eller en annan märkning om vilken det föreskrivs särskilt. Det föreslås att de dokument och de krav på märkning som avses här inte skall gälla enkla och uppenbart ofarliga tekniska anordningar.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om påvisandet av överensstämmelse med kraven och om de anordningar som skall typgranskas eller för vilkas del överensstämmelse skall säkerställas.

6 §. *Beaktande av farliga ämnen.* Den föreslagna bestämmelsen motsvarar 40 a § 3 mom. i den gamla lagen om skydd i arbete, dock preciserad så, att den förutom kemikalier gäller också andra farliga ämnen. Varningspåskrifter om farliga ämnen skall tillämpas även då ämnet inte ingår i förpackningen utan utgör en del av anordningen. Farliga ämnen kan finnas t.ex. i maskiners kylsystem och i hydrauliska anläggningar.

7 §. *Skyldigheter för importörer till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* Bestämmelsen skall tillämpas när en anordning som omfattas av gemenskapslagstiftningen för första gången släpps ut på marknaden eller överlåts för användning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Genom bestämmelsen strävar man framför allt efter att säkerställa att det från områden utanför det ekonomiska samarbetsområdet inte importeras gamla anordningar eller anordningar som i övrigt inte uppfyller kraven utan att tillverkaren har befullmäktigat en företrädare på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som svarar för överensstämmelsen med kraven. Om tillverkaren inte fullgör den skyldighet som föreskrivs i de föreslagna 4—6 § kan härigenom som tillverkare betraktas vilken fysisk eller juridisk person som helst som t.ex. genom att förpacka eller märka produkten med sitt handelsnamn ämnar släppa ut den i eget namn på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

8 §. *Förutsatt överensstämmelse.* Genom bestämmelsen framhävs principen om fri rörlighet för varor på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. När det gäller en teknisk anordning som omfattas av gemenskapslagstiftningen är utgångspunkten att anordningen överensstämmer med kraven om det finns en befogad försäkran om överensstämmelse och en påskrift om överensstämmelse. Principen om fri rörlighet för varor gäller också andra anordningar än dem som lyder under gemenskapens harmoniserade bestämmelser. En myndighet kan endast av tungt vägande säkerhetsskäl ingripa i huruvida en anordning skall släppas ut på marknaden eller begränsa överlåtandet av anordningen. Om detta föreskrivs i 15 a—15 e § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden.

9 §. *Skyldigheter för den som vidareöverlåter en teknisk anordning.* Gemenskapslagstiftningen förpliktar i första hand tillverkaren, den företrädare som tillverkaren befullmäktigat och den som importerar anordningen till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Den föreslagna bestämmelsen gäller parti- och minuthandeln med och annan vidareöverlåtelse av tekniska anordningar som lagligt släppts ut på marknaden. En teknisk anordning som släppts ut på marknaden är med tanke på säkerheten i lagligt skick om den som vidareöverlåter anordningen är medveten om att förutsatt överensstämmelse gäller eller att anordningen i övrigt uppfyller kraven. En köpman får inte för försäljning ta in en anordning som t.ex. saknar tillverkarens försäkran och CE-märkning eller som har en annan brist som köpmannen är medveten om. Det att en anordning som skall överlåtas

överensstämmer med gällande krav innefattar fortfarande att överlåtaren inte kan avlägsna tillhörande skydd eller säkerhetsanordningar. Den föreslagna bestämmelsen föreskriver också en skyldighet för andra än den som importerar en teknisk anordning som omfattas av gemenskapslagstiftningen och den som befinner sig lägre ner i överlåtelsekedjan; dessa personer skall förvissa sig om att de inte för ut en sådan produkt på marknaden som inte befinner sig i ursprungligt skick eller överlåter en sådan produkt för användning. De bör dessutom säkerställa att anordningen åtföljs av de finsk- och svenskspråkiga anvisningar som avses i 5 § 1 mom. 3 punkten. När det är fråga om en anordning som omfattas av gemenskapslagstiftningen är det tillräckligt med en översättning av tillverkarens anvisningar.

10 §. *Tekniska anordningar som tagits i bruk.* Säkerställandet av att en teknisk anordning är ofarlig gäller också vidareöverlåtelse av en teknisk anordning som är i användning eller som tagits ur bruk. Den som bedriver uthyrning skall före varje uthyrning försäkra sig om att anordningen är ofarlig. Som överlåtelse i den mening som avses här betraktas dock inte det att en arbetsgivare eller en annan som hyrt anordningen returnerar den till uthyraren på avtalsenligt sätt. Om överlåtelse av en teknisk anordning till en arbetstagare för användning och om användningen av anordningen i arbete föreskrivs i arbetarskyddslagen och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om en teknisk anordning konstrueras för eget bruk bör förutom de förpliktelser för arbetsgivare som härleds ur arbetarskyddslagen även de förpliktelser som gäller tillverkare tillämpas. Om anordningens användningsändamål eller säkerhet väsentligt ändras gäller för den tekniska anordning som omfattas av gemenskapslagstiftningen inte längre CE-märkningen och försäkran om överensstämmelse, åtminstone inte i sin helhet. Den som utför ändringen anses vara tillverkare och denna svarar till denna del för överensstämmelsen med kraven.

11 §. *Utställning.* Bestämmelsen motsvarar 40 § 3 mom. i den gamla lagen om skydd i arbete. Med tanke på utvecklandet och marknadsföringen av en teknisk anordning är det nödvändigt att den kan förevisas, även om den inte ännu överensstämmer med kraven. Förevisaren skall kunna specificera bristerna. Bristerna hänför sig i allmänhet till påskrifterna och anvisningarna, om vilka det finns bestämmelser i 5 §. Vid utställningen bör man dessutom se till att en anordning med t.ex. bristfälligt skydd inte orsakar fara.

12 §. *Tillsyn.* När det gäller annan konsumtion än privat konsumtion utövar arbetarskyddsmyndigheterna tillsyn över efterlevnaden av lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Förslaget motsvarar gällande förfarande. Det föreslås att tillsynen bl.a. skall omfatta genomförandebestämmelserna till direktivet om personlig skyddsutrustning 89/686/EEG, maskindirektivet 98/37/EG, direktivet om linbaneanläggningar 2000/9/EG och direktivet gällande EG-typgodkännande av traktorer. Dessa innehåller förutom krav i fråga om arbetarskyddet även frågor i anslutning till miljövården, djurskyddet och trafiksäkerheten. Arbetarskyddsmyndigheterna skall också till dessa delar övervaka den tekniska anordningens inträde på marknaden och ibruktagandet av anordningen, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag. Detta inbegriper även meddelanden till kommissionen. När det gäller säkerheten vid användningen av anordningen utövar arbetarskyddsmyndigheterna tillsyn endast inom arbetarskyddslagens tillämpningsområde. I andra sammanhang är tillsynen beroende av författningarna inom varje förvaltningsområde. I 15 § i statsrådets beslut om säkerhetsföreskrifter för maskiner och 24—25 § i statsrådets beslut om personlig skyddsutrustning anges uppgiftsfördelningen mellan myndigheterna. De grundläggande bestämmelserna om behörigheten och förfaringssätten grundar sig på den behöriga lagen för varje myndighet. Utgångspunkten i förslaget är att myndigheternas samarbete och anmälandet av brister som uppmärksammats skall kunna skötas utan uttryckliga bestämmelser i den föreslagna lagen. Om tillsynen över anordningar avsedda för privat konsumtion föreskrivs i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

13 §. *Straffbestämmelse.* Brottsbenämningen förseelse gällande anordningars säkerhet är ny. När det gäller tillverkare och andra som åläggs skyldigheter i den föreslagna la-

gen motsvarar bestämmelsen 49 § 1 mom. i den gamla lagen om skydd i arbete. På samma sätt motsvarar straffpåföljden genom hänvisningsbestämmelsen i 2 mom. och den föreslagna kompletteringen av 47 kap. 1 § och 8 § i strafflagen som helhet den situation som rådde när det gamla lagen om skydd i arbete gällde.

14 §. *Ikraftträdande.* Genom denna lag föreslås att 68 § 3 mom. i arbetarskyddslagen av den 23 augusti 2002 (738/2002) upphävs. Genom momentet bestämdes om fortsatt tillämpning av 40 § 1—3 mom. i den gamla lagen om skydd i arbete. Genom den föreslagna lagen ersätts de grundläggande bestämmelser och bemyndiganden att utfärda förordning som finns i dessa moment och som gäller tillverkare och överlåtare av tekniska anordningar. Med stöd av 68 § 4 mom. gäller fortfarande de förordningar och beslut som utfärdats med stöd av bestämmelsen om bemyndigande i 47 § i den gamla lagen om skydd i arbete tills de upphävs särskilt. Dessa kunde upphävas och ändras genom de förordningar som statsrådet utfärdar med stöd av den föreslagna lagen.

1.2. Lag om ändring av 4 § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden

Genom lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden regleras ett förfarande som arbetarskyddsmyndigheterna iakttar i tillsynen över de författningar som gäller arbetarskyddet. I lagens 4 § föreskrivs om de rättigheter en förrättare av inspektion eller undersökning har i sin tillsynsuppgift. Den i 6 punkten avsedda rätten att inom en av honom utsatt skälig tid få uppgifter som behövs för tillsynen har begränsats till arbetsgivaren och de personer som nämns i 7 § arbetarskyddslagen. När det gäller tillverkare och andra som åläggs skyldigheter i den föreslagna lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav återställer den föreslagna bestämmelsen situationen till den situation som rådde när den gamla lagen om skydd i arbete gällde. Efter detta är det endast i 21 a § avsedda tillhandahållare av privat arbetskraftsservice, vilka inte är arbetsgivare, som i fråga om bestämmelserna i anslutning till arbetarskyddsmyndigheternas tillsyn inte omfattas av rätten att erhålla uppgifter. Därför är det ändamålsenligt att utvidga rätten till uppgifter så att den gäller all tillsyn som arbetarskyddsmyndigheterna bedriver. Lagen träder i kraft samtidigt som lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav träder i kraft.

1.3. Lag om ändring av 47 kap. 1 och 8 § i strafflagen

Det föreslås att bestämmelserna i lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav fogas till de arbetarskyddsbestämmelser som avses i 47 kap. 8 § i strafflagen. I 47 kap. 1 § 3 mom. i strafflagen utesluts i fråga om arbetsbrott också dessa enskilda förseelser mot arbetarskyddsbestämmelserna som med tanke på skyddet i arbetet är obetydliga till den del det föreskrivs om dem i 15 § i lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav. När det gäller dem som åläggs skyldigheter i lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav motsvarar straffpåföljderna, efter den föreslagna ändringen, den juridiska situation som rådde när den gamla lagen om skydd i arbete gällde. Till 47 kap. i strafflagen fogades den 31 januari 2003 en ny 9 § (61/2003) enligt vilken det i fråga om arbetarskyddsbrott tillämpas vad som bestäms om straffansvar för juridiska personer. Bestämmelsen gäller även det arbetarskyddsbrott som föreslås bli ändrat. Lagen träder i kraft samtidigt som lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav träder i kraft.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att säkerställa att maskiner, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning eller andra tekniska anordningar (tekniska anordningar) överensstämmer med gällande krav och inte orsakar risk för olycksfall eller men för hälsan i sådan användning som tillverkaren avser. Syftet med lagen är också att säkerställa att tekniska anordningar som planerats, tillverkats och utrustats på behörigt sätt utan hinder kan släppas ut på marknaden eller överlåtas för användning.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på tillverkare, importörer, säljare och andra personer som i väsentlig omfattning i Finland på marknaden släpper ut tekniska anordningar avsedda för arbetsbruk eller överlåter sådana för användning.

Om en arbetsgivares förpliktelser i anslutning till anskaffning, säker användning och besiktning av tekniska anordningar föreskrivs särskilt.

3 §

Förhållande till annan lagstiftning

Om det i någon annan lag finns från denna lag avvikande bestämmelser om utsläppande av tekniska anordningar på marknaden eller överlåtande av sådana för användning, tillämpas de i stället för denna lag.

4 §

Tillverkarens allmänna ombesörjningsskyldighet

Tillverkaren skall planera och tillverka den tekniska anordningen så att den till sin konstruktion, utrustning och andra egenskaper lämpar sig för den avsedda användningen och i sådan användning inte orsakar risk för olycksfall eller men för hälsan. Om risken för olycksfall eller men för hälsan inte annars kan elimineras i tillräcklig utsträckning skall ändamålsenliga skyddsåtgärder vidtas i tillverkningen. Effektiva varningar skall utfärdas om risker och men. Den personliga skyddsutrustningen skall vara effektiv med tanke på de risker som den skall skydda mot.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

1) hälso- och säkerhetskrav i anslutning till planeringen och konstruktionen av maskiner samt om manöversystem, avvärjandet av mekaniska risker och andra risker samt sskyddsutrustningars och säkerhetsanordningars egenskaper,

2) krav i fråga om planeringen och konstruktionen av den personliga skyddsutrustningen samt skyddsutrustningens ofarlighet och skyddsegenskaper samt

3) hälso- och säkerhetskrav i anslutning till planeringen och konstruktionen av andra

tekniska anordningar är de som avses i 1 eller 2 punkten.

5 §

Påvisande av överensstämmelse

Tillverkaren skall på det sätt som den tekniska anordningens egenskaper förutsätter

1) på tillförlitligt sätt påvisa att den tekniska anordningen överensstämmer med kraven; farliga tekniska anordningar och annan personlig skyddsutrustning än sådan enkel skyddsutrustning som är avsedd att skydda mot mindre risker skall typgranskas eller certifieras av en sakkunniginrättning för påvisande av överensstämmelse

2) samla teknisk dokumentation med tanke på påvisandet och kontrollen av överensstämmelsen

3) sammanställa bruksanvisningar och andra anvisningar som skall levereras med anordningen samt

4) förse den tekniska anordningen med ett märke varav framgår att den överensstämmer med kraven och, ifall anordningen inte i övrigt uppenbart kan identifieras, med nödvändig identifikationsmärkning.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de tekniska anordningar som skall typgranskas eller på annat sätt certifieras för påvisande av överensstämmelse om förfarandet i anslutning härtill samt om innehållet i de anvisningar som levereras med anordningen och om märkningen av anordningen.

6 §

Beaktande av farliga ämnen

Då ett farligt ämne ingår som permanent del av en teknisk anordning skall tillverkaren förse anordningen med ämnets namn och ett märke om hur farligt ämnet är i användning och i olyckssituationer. Med anordningen skall levereras adekvata bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter i fråga om det farliga ämnet.

7 §

Skyldigheter för importörer till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om tillverkaren inte har fullgjort den skyldighet som anges i 4—6 §, ankommer skyldigheten på en sådan annan person som för första gången i eget namn släpper ut den tekniska anordningen på marknaden eller överlåter den för användning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

8 §

Förutsatt överensstämmelse

En teknisk anordning anses överensstämma med de krav som ställs på den om tillverkaren har avgett en giltig försäkran om överensstämmelse och märkt anordningen eller om det i övrigt kunnat påvisas att anordningen överensstämmer med kraven på det sätt som föreskrivs i 5 §.

Om tillsynsmyndigheten påvisar att en teknisk anordning används på ett sätt som strider mot kraven eller på ett farligt sätt, kan dess förekomst på marknaden hindras eller begränsas i enlighet med vad som bestäms särskilt.

9 §

Skyldigheter för den som vidareöverlåter en teknisk anordning

Den som vidareöverlåter en teknisk anordning som släppts ut på marknaden skall säkerställa att anordningen med tanke på säkerheten överensstämmer med kraven på samma sätt som när den släpptes ut på marknaden. Det skall dessutom säkerställas att adekvata finsk- och svenskspråkiga anvisningar följer med anordningen.

10 §

Tekniska anordningar som tagits i bruk

Vad som bestäms i 8 och 9 § gäller i tilllämpliga delar också försäljning, uthyrning och annan överlåtelse av tekniska anordning-

ar som tagits i bruk.

Om en teknisk anordning ändras på ett sätt som strider mot användningsändamålet eller i övrigt väsentligt inverkar på säkerheten, behandlas den som en ny anordning på vilken föreskrifterna i 4 och 5 § tillämpas.

11 §

Utställning

En teknisk anordning får ställas ut även om den inte uppfyller de krav som ställs i denna lag, förutsatt att det med tydlig märkning framgår att anordningen inte överensstämmer med kraven och att den inte får överlåtas eller tas i bruk innan den uppfyller kraven. Det skall dessutom ses till att en anordning som ställts ut inte orsakar fara.

12 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

Om överensstämmelsen samt om kontrollen när det gäller tekniska anordningar som är avsedda att användas för, eller i väsentlig omfattning används för, enskild konsumtion bestäms i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

13 §

Straffbestämmelse

En tillverkare eller överlåtare som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar en skyldighet som han åläggs i denna lag skall, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *förseelse gällande anordningars säkerhet* dömas till böter.

Om straff för arbetarskyddsbrott bestäms i 47 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 200 .

Genom denna lag upphävs 68 § 3 mom. i arbetarskyddslagen av den 23 augusti 2002 (738/2002).

2.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 februari 1973 om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973) 4 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 740/2002, som följer:

4 §

Förrättare av inspektion eller undersökning äger rätt:

— — — — — — — — — — — — — —

6) att inom en av honom utsatt skälig tid av arbetsgivaren och andra personer som ålagts att iaktta de bestämmelser som hör samman med arbetarskyddsmyndigheternas tillsyn såväl muntligt som skriftligt få behövliga uppgifter; samt

———

Denna lag träder i kraft den 200 .

———

3.

Lag

om ändring av 47 kap. 1 och 8 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 47 kap. 1 § 3 mom. samt 8 § 1 mom. 4 punkten och 2 mom., sådana de lyder i lag 739/2002, som följer:

47 kap.

Om arbetsbrott

1 §

Arbetarskyddsbrott

— — — — — — — — — — — — — — —

Enstaka förseelser mot arbetarskyddsbestämmelserna som i arbetarskyddshänseende kan anses vara ringa och för vilka straff föreskrivs i 63 § i arbetarskyddslagen (738/2002), 23 § i lagen om företagshälsovård (1383/2001) eller 13 § i lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse betraktas dock inte som arbetarskyddsbrott.

8 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

4) *arbetarskyddsbestämmelser* sådana bestämmelser om säkerhet och hälsa i arbetet som ingår i arbetarskyddslagen, lagen om företagshälsovård, lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse eller någon annan lag om arbetarskydd eller som har utfärdats med stöd av en sådan lag och som skall iakttas i syfte att skydda andra.

Vad som i 1 och 7 § föreskrivs om arbetsgivarens och dennes företrädares ansvar skall på motsvarande sätt tillämpas också på andra som låter utföra sådant arbete som avses i 3 och 4 § i arbetarskyddslagen och på företrädare för dem samt på personer som avses i 7 § i samma lag och 2 § i lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse och på företrädare för dem.

———

Denna lag träder i kraft den 200 .

———————

Helsingfors den 3 september 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Bilaga
Parallelltexter

2.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 februari 1973 om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973) 4 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 740/2002, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 §	4 §
Förrättare av inspektion eller undersökning äger rätt:	Förrättare av inspektion eller undersökning äger rätt:
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
6) att inom en av honom utsatt skälig tid av arbetsgivaren och av dem som nämns i 6 § arbetarskyddslagen (738/2002) såväl muntligt som skriftligt få uppgifter som behövs för tillsynen; samt	6) att inom en av honom utsatt skälig tid av arbetsgivaren och *andra personer som ålagts att iaktta de bestämmelser som hör samman med arbetarskyddsmyndigheternas tillsyn* såväl muntligt som skriftligt få behövliga uppgifter; samt
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 200 .

———

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

3.

Lag

om ändring av 47 kap. 1 och 8 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 47 kap. 1 § 3 mom. samt 8 § 1 mom. 4 punkten och 2 mom., sådana de lyder i lag 739/2002, som följer:

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

47 kap.

Om arbetsbrott

1 §

Arbetarskyddsbrott

— —

Enstaka förseelser mot arbetarskyddsbestämmelserna som i arbetarskyddshänseende kan anses vara ringa och för vilka straff föreskrivs i 63 § arbetarskyddslagen (738/2002) eller 23 § lagen om företagshälsovård (1383/2001) betraktas dock inte som arbetarskyddsbrott.

Enstaka förseelser mot arbetarskyddsbestämmelserna som i arbetarskyddshänseende kan anses vara ringa och för vilka straff föreskrivs i 63 § arbetarskyddslagen (738/2002), 23 § lagen om företagshälsovård (1383/2001) *eller 13 § lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav* betraktas dock inte som arbetarskyddsbrott.

8 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

— —

4) *arbetarskyddsbestämmelser* sådana bestämmelser om säkerhet och hälsa i arbetet som ingår i arbetarskyddslagen, lagen om företagshälsovård eller i någon annan lag om arbetarskydd eller som har utfärdats med stöd av en sådan lag och som skall

8 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

— —

4) *arbetarskyddsbestämmelser* sådana bestämmelser om säkerhet och hälsa i arbetet som ingår i arbetarskyddslagen, lagen om företagshälsovård, *lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav* eller någon annan lag om arbe-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
iakttas i syfte att skydda andra. Vad som i 1 och 7 § föreskrivs om arbetsgivarens och dennes företrädares ansvar skall på motsvarande sätt tillämpas också på andra som låter utföra sådant arbete som avses i 3 och 4 § arbetarskyddslagen och på företrädare för dem samt på personer som avses i 7 § i samma lag och på företrädare för dem.	tarskydd eller som har utfärdats med stöd av en sådan lag och som skall iakttas i syfte att skydda andra. Vad som i 1 och 7 § föreskrivs om arbetsgivarens och dennes företrädares ansvar skall på motsvarande sätt tillämpas också på andra som låter utföra sådant arbete som avses i 3 och 4 § arbetarskyddslagen och på företrädare för dem samt på personer som avses i 7 § i samma lag och *2 § lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav* och på företrädare för dem. ——— *Denna lag träder i kraft den 200 .* ———